

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: C/13/691280 / DW RK 20/512 Mdv/SM

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 12 november 2021 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beslissing van 29 september 2020 met zaaknummer C/13/684847 DW RK 20/267 LV/WdJ en het daartegen ingestelde verzet met zaaknummer C/13/691280 / DW RK 20/512 Mdv/SM ingesteld door:

[],

wonende te [],

klaagster,

tegen:

[],

toegevoegd gerechtsdeurwaarder te [],

beklaagde,

1. Ontstaan en verloop van de procedure

Bij klachtenformulier met bijlagen, ingekomen op 3 juni 2020, heeft klaagster een klacht ingediend tegen (het kantoor van) beklaagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder. Klaagster heeft haar klacht aangevuld bij e-mails van 4 juni 2020 en 13 juli 2020 en brief, ingekomen op 14 juli 2020. Bij verweerschrift, ingekomen op 26 augustus 2020, heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd. Bij beslissing van 29 september 2020 heeft de voorzitter de klacht als kennelijk ongegrond afgewezen. Klaagster is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van 29 september 2020. Bij brief, ingekomen op 12 oktober 2020, heeft klaagster verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 1 oktober 2021. Klaagster is op haar verzoek telefonisch gehoord. De gerechtsdeurwaarder heeft schriftelijk medegedeeld de zitting niet te kunnen bijwonen. De uitspraak is bepaald op 12 november 2021.

2. De ontvankelijkheid van het verzet

Klaagster heeft verzet ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in het verzet kan worden ontvangen.

3. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

4. De oorspronkelijke klacht

Klaagster beklagt zich er samengevat over dat de gerechtsdeurwaarder weigert het teveel geïnde vakantiegeld uit 2019 terug te betalen.

5. De beslissing van de voorzitter

5.1 De voorzitter heeft als volgt op de klacht overwogen:

4.1 Gerechtsdeurwaarders (waaronder mede wordt begrepen waarnemend gerechtsdeurwaarders, toegevoegd gerechtsdeurwaarders, kandidaat-gerechtsdeurwaarders en degenen die zijn toegevoegd in het kader van de stageverplichting bij de in artikel 25, eerste lid, bedoelde opleiding) zijn ingevolge

artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet aan tuchtrechtspraak onderworpen ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met enige bij of krachtens deze wet gegeven bepaling en ter zake van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk gerechtsdeurwaarder, waarnemend gerechtsdeurwaarder, toegevoegd gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder niet betaamt.

4.2 Omdat een kantoor geen beklagde kan zijn wordt, gelet op de uitspraak van het gerechtshof Amsterdam van 12 augustus 2014 (ECLI:NL:GHAMS:2014:3696), de in aanhef vermelde gerechtsdeurwaarder als beklagde aangemerkt, nu zij het gewraakte beslag heeft gelegd. Ter beoordeling staat of er sprake is van tuchtrechtelijk laakbaar handelen in de zin van artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet.

4.3 Klaagster stelt dat de gerechtsdeurwaarder de verkeerde beslagvrije voet heeft toegepast, met als gevolg dat een te hoog bedrag is ingehouden op haar vakantiegeld. Indien die stelling al juist zou zijn, heeft dat niet direct ten gevolge dat sprake is van tuchtrechtelijk laakbaar handelen. Bijzondere omstandigheden die dat anders zouden kunnen maken, zijn niet gesteld of gebleken. Dit is temeer aan de orde nu de gerechtsdeurwaarder is afgegaan op de op dat moment bij haar bekende informatie. Het is aan klagster om alle relevante informatie aan te leveren. Nadat klagster dit gedaan heeft is de beslagvrije voet aangepast en heeft de gerechtsdeurwaarder de teveel ingehouden gelden aan klagster teruggestort. Indien de herberekening niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd voor klagster, had klagster zich moeten wenden tot de gewone rechter.

5.2 Op grond hiervan heeft de voorzitter de klacht van klagster als kennelijk ongegrond afgewezen.

6. De gronden van het verzet

In verzet heeft klagster – samengevat – aangevoerd dat zij tot 3 keer toe bewijsstukken heeft opgestuurd naar de gerechtsdeurwaarder ten behoeve van de vaststelling van de beslagvrije voet. Maar daar is niet adequaat op gereageerd en ook kreeg klagster niemand op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder te pakken als zij belde. De gerechtsdeurwaarder pakt wel geld, maar klagster krijgt maar geen geld terug. Het gaat om meer dan € 1.000. De gerechtsdeurwaarder heeft nooit de beslagvrije voet voor klagster (her)berekend.

7. De beoordeling van de gronden van het verzet

7.1 De kamer overweegt dat de voorzitter bij de beoordeling van de inleidende klacht de juiste maatstaf heeft toegepast. De gronden van het verzet tegen de beslissing van de voorzitter leveren geen nieuwe gezichtspunten op die maken dat de kamer aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht toekomt. De door klagster overgelegde stukken en wat zij ter zitting daarover heeft aangevoerd maken dit niet anders. De kamer is het met de beslissing van de voorzitter eens en het verzet tegen die beslissing dient ongegrond te worden verklaard.

7.2 Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

Aldus gegeven door mr. W.M. de Vries, voorzitter, en mr. S.N. Schipper en M.J.C. van Leeuwen, leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 12 november 2021, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid 4 van de Gerechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.